

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2126 / 1738
24082009

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SEBAY
380, 10.09.2009

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind modificarea și completarea OG nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare*, inițiată de domnul deputat Mircea Grosaru – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 217/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unor noi criterii de competență în sarcina organizațiilor nonguvernamentale în vederea îmbunătățirii și eficientizării funcționării acestora.

II. Observații

1. Statutul de utilitate publică trebuie privit prin prisma principiilor care statuează transparența și responsabilitatea organizațiilor neguvernamentale. În vederea subordonării scopului asociațiilor și fundațiilor care dobândesc statutul de utilitate publică acestor principii, statul trebuie să adopte anumite măsuri. Una dintre cele mai importante măsuri constă în reglementarea corectă a statutului de utilitate publică și promovarea principiilor acestuia în rândul organizațiilor neguvernamentale, dar și al autorităților și al cetățenilor.

Astfel, potrivit reglementărilor în vigoare, în România, organizațiile care au activități de utilitate publică pot obține statutul de organizație de utilitate publică dacă fac dovada că întrunesc condițiile de eligibilitate impuse de lege. Prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000* impun 4 condiții cumulative de eligibilitate pentru acordarea statutului de utilitate publică. Având în vedere caracterul acestora, obligatoriu și cumulativ, legiuitorul a evitat la redactarea textului orice detalieri cu privire la aceste condiții, în vederea asigurării unui cadru legal coerent și complet în ceea ce privește acordarea statutului de utilitate publică, lăsând în sarcina autorităților competente să verifice îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, stabilirea în mod detaliat a criteriilor potrivit cărora se va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege.

Un alt argument în vederea susținerii acestei soluții a fost și acela referitor la diversitatea modului de stabilire a acestor criterii în funcție de domeniul de activitate al asociației sau fundației a cărei eligibilitate este verificată în vederea acordării statutului de utilitate publică.

2. În ceea ce privește propunerea de modificare a **art. 38 alin. (1)**, care constă în introducerea sintagmei „*persoană juridică de drept privat*”, considerăm că adăugarea acesteia în textul de lege a cărei modificare se propune este redundantă, întrucât noțiunea de asociație sau fundație este definită în cadrul prevederilor art. 1 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*. Astfel, ținând cont și de prevederile *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora este recomandată evitarea paralelismelor, considerăm că această propunere de modificare nu este oportună.

3. Referitor la propunerea de modificare a termenului de 3 ani în care asociația sau fundația trebuie să funcționeze pentru a putea solicita acordarea statutului de utilitate publică - **art. 38 alin. (1) lit. b)** - precizăm că aceasta este o măsură ce trebuie analizată prin prisma oportunității acesteia în momentul actual. Mai mult, considerăm că ar fi trebuit avute în vedere și aspecte de drept comparat.

Astfel, cu privire la acest din urmă aspect, precizăm că, deși acest statut este recunoscut în foarte multe țări din Europa și nu numai, unele țări au decis să acorde o reglementare specială acestui concept, în timp ce altele îl tratează în cadrul unor legi generale, cum ar fi cea fiscală sau legislația referitoare la sectoare specifice de activitate (social, sănătate etc.). Spre exemplu, în țări precum Germania sau Olanda legislația fiscală enumeră activitățile de utilitate publică și definesc un statut privilegiat organizațiilor neguvernamentale care desfășoară aceste activități.

De asemenea, considerăm că problematica îmbunătățirii legislației cu privire la statutul de utilitate publică trebuia avută în vedere în ansamblu pornind de la principiile care guvernează acest statut și subsumându-se scopului general al acordării acestuia fără a se neglija punctul de vedere al reprezentanților organizațiilor și autorităților implicate în aplicarea statutului de utilitate publică, pentru a dezbate și stabili termenii cei mai funcționali ai acestei prevederi.

În consecință, evaluând atât elementele de drept comparat, precum și faptul că nu întotdeauna raportul dintre durata funcționării unei organizații și rezultatele acesteia sunt relevante din perspectiva urmărită în vederea acordării acestui statut, considerăm că în acest moment nu există argumente suficiente pentru o măsură legislativă prin care să fie mărit acest termen.

4. Referitor la modificarea propusă la **art. 38 alin. (1) lit. d)**, considerăm că trebuie păstrată trimiterea la o perioadă anume prevăzută de lege referitoare la ultimii ani de activitate, întrucât este posibil ca prin această modificare să fie eliminată capacitatea de eligibilitate în vederea acordării statutului de utilitate publică a unor asociații sau fundații care în debutul activității lor să fi întâmpinat anumite dificultăți, dar ulterior să dovedească o capacitate managerială deosebită.

În ceea ce privește referirea la o anumită perioadă de timp stabilită expres de lege în care aceasta să se fi bucurat de stabilitate, considerăm că este o dovadă suficientă în ceea ce privește capacitatea asociației de a

menține un echilibru financiar. Mai mult, considerăm că nelimitarea în timp a acestei condiții este nefirească dacă se ia în calcul faptul că, pentru activitatea desfășurată și pentru actele ce trebuie depuse aferent celorlalte condiții, se iau în calcul ultimii 3 ani de activitate.

5. În ceea ce privește propunerea de introducere la **art. 38 a lit. f), g) și h)** prin care, practic, se detaliază anumite aspecte ale îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru dobândirea statutului de utilitate publică, considerăm că aceasta ar avea implicații negative asupra ministerului sau organului de specialitate al administrației publice centrale în a cărui sferă de competență își desfășoară activitatea, întrucât prevederea în mod limitativ a unor condiții ce trebuie îndeplinite de către o asociație sau fundație nu poate fi completată cu exemplificarea unor efecte ale îndeplinirii acestor condiții.

În susținerea celor mai sus menționate, precizăm, cu titlu exemplificativ, că în reglementarea în vigoare raportul prevăzut la **art. 38 lit. c)** cuprinde printre altele: modul în care au fost desfășurate principalele activități, numărul angajaților și al voluntarilor implicați, durata programelor și rezultatele obținute. Astfel, precizăm că scopul acestei condiționări a fost acela de a obține o evaluare generală a activității organizației în scopul analizării capabilității viitoare.

6. Referitor la modificările propuse pentru **art. 39 alin. (1)**, precizăm că acestea nu pot fi susținute întrucât, potrivit prevederilor **art. 36 alin. (2) din Legea nr. 24/2000**, „în redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective”.

În ceea ce privește înlocuirea sintagmei „*Hotărâre a Guvernului*” cu sintagma „*Hotărâre de Guvern*”, precizăm că formula consacrată și utilizată în general în actele normative este cea de „*Hotărâre a Guvernului*”. În consecință ar fi potrivit să se mențină forma actuală a textului propus a fi modificat.

7. În ceea ce privește propunerea de completare a **art. 39** prin introducerea unui nou alineat, **alin. (3)**, prin care să se limiteze posibilitatea organizațiilor aparținând minorităților naționale de a dobândi statutul de utilitate publică în considerarea faptului că o altă asociație aparținând aceleiași minorități deține acest statut, precizăm că această

măsură legislativă ar fi, pe de o parte, discriminatorie, iar, pe de altă parte, este de natură a exclude anumite asociații care desfășoară activități în beneficiul societății în general.

Totodată, trebuia luat în considerare și faptul că, până în prezent, un număr semnificativ de asociații reprezentând minoritățile naționale au obținut deja statutul de utilitate publică.

8. Cât privește propunerea de modificare a art. 42 alin. (4), precizăm că restrângerea sferei persoanelor care pot sesiza Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești sau Guvernul României cu privire la ivirea unui motiv de retragere a statutului de utilitate publică este nejustificată, contravenind tocmai scopului acestei propuneri legislative, astfel cum a fost arătat în cuprinsul *Expunerii de motive*, și anume acela de a „*proteja Bugetul de stat al României*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

 Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului